

Workshop

Personalități feminine în antropologie

vineri 14 martie 2025, orele 16.00- 19.00
Hibrid

Organizatori: Dr. Petre Lăcrămioara, IAFR
Petre Iulian, UNOPA

Responsabil științific: Dr. Petre Lăcrămioara, IAFR

Comitetul științific: Dr. Stan Cristina, IAFR
Dr. Monica Petrescu, IAFR

Rezumate

Secțiunea I

Moderator: Petre Iulian

Keynote speaker: Dr. Lăcrămioara Petre

Dr. Petrescu Monica, C. Ș. III, IAFR

“Eleonora Ileana Luca – respect și iubire pentru antropologie, dar mai ales pentru oameni”

S-a născut la 16 februarie 1949 în localitatea Dumbrăveni, județul Sibiu, România. După absolvirea Facultății de Biologie, Universitatea București, devine profesor la gimnaziu și liceu în județul Bistrița-Năsăud (1972 – 1980).

Din 1980 și până se stinge tragic din viață (2023) și-a desfășurat activitatea de antropolog biolog la Institutul de Antropologie „Francisc I. Rainer” al Academiei Române. Obține, în 1997, titlul Doctor în Medicină, specialitatea Antropologie medicală, cu teza: *“Variabilitatea unor caractere polifactoriale în familii din populații românești”* (coordonatori: dr. Victor Săhleanu și dr. Cristiana Glavce). De-a lungul carierei participă la peste 50 de terenuri de cercetare antropologică (Alba, Argeș, Brașov, Buzău, Constanța, Gorj, Sibiu, Teleorman, Vrancea, București) unde umărul de subiecți mășurați și investigați însumează mii de persoane (copii, adolescenți, adulți, vârstnici, persoane cu dizabilități senzoriale etc.). A publicat peste 150 de articole în reviste științifice și a susținut numeroase prezentări la manifestări științifice naționale și internaționale. Timp de peste

patru decenii abordează subiecte de antropologie biomedicală pe populații românești contemporane. Temele abordate sunt: auxologie; antropologia populațiilor adulte (antropometrie, morfofizionomie, pigmentație păr-iris, tipuri constituționale, dimorfism sexual, modificări diacronice); antropologie ecologică; antropologie genetică și medico-legală (cercetarea antropologică a filiației prin caractere metrice și morfofizionomice; ereditate polifactorială, estimarea heritabilității; asemănarea dintre rude de diferite grade – părinți/copii, bunici/nepoți, frați).

Excelentă cercetătoare, atentă la detalii, și-a câștigat aprecierea și respectul colegilor prin rigoare, îndrumare științifică, modestie, dar mai ales empatie și iubire pentru oameni. Cu eleganță și profesionalism, a lăsat o amprentă unică în antropologia românească.

Cuvinte cheie: antropologie biomedicală, auxologie, ereditate, antropologie medico-legală

Dr. Neagu Alexandra, C. Ș. III, IAFR, Dr. Nicoleta Milici, C. Ș. III, IAFR

“Nancy Scheper-Hughes: moarte violenta si suferinta umana”

Nancy Scheper-Hughes (n. 1944) este una dintre cele mai influente antropoloage contemporane, cunoscută pentru curajul cu care a adus în centrul cercetării antropologice temele suferinței, violenței și moralității. Prin lucrările sale, ea a reconfigurat antropologia medicală într-o direcție etică și angajată, în care cercetătorul nu mai este un observator distant, ci un martor al nedreptății și al durerii umane.

În studiul său fundamental *Death Without Weeping: The Violence of Everyday Life in Brazil* (1992), Scheper-Hughes a investigat viața femeilor dintr-o comunitate săracă din nord-estul Braziliei, confruntate cu foamete, mortalitate infantilă și violență structurală. Cartea descrie modul în care moartea copiilor devine o experiență atât de frecventă încât produce o formă de „anestezie morală” – un mecanism de supraviețuire emoțională într-un context în care durerea este omniprezentă. Prin această cercetare, ea a introdus conceptul de *violence of everyday life*, arătând cum sistemele sociale, economice și politice pot naturaliza suferința, transformând-o într-o condiție cotidiană.

Scheper-Hughes a fost, de asemenea, una dintre primele voci care au abordat etnografia ca formă de activism moral. Ea a pledat pentru o „antropologie militantă”, care să nu doar descrie, ci și să denunțe inegalitățile, abuzurile și exploatarea. În cercetările sale ulterioare despre traficul de organe, ea a continuat să exploreze relațiile dintre corp, etică și economie globală, arătând cum suferința biologică este inseparabilă de cea socială.

Moștenirea sa intelectuală constă în articularea unei antropologii a compasiunii și a responsabilității morale, care depășește limitele metodologice tradiționale. Scheper-Hughes ne amintește că în centrul antropologiei se află nu doar studiul culturii, ci și grija față de condiția umană — față de viețile fragile, deseori invizibile, care dau chip lumii noastre.

Cuvinte-cheie: Nancy Scheper-Hughes; violență structurală; suferință umană; antropologie medicală; etnografie morală; activism antropologic; moarte și cultură.

Dr. Petre Lăcrămioara, C. Ș. III, IAFR

“Helen Elizabeth Fisher. O antropologie a iubirii”

Helen Elizabeth Fisher s-a născut la 31 mai 1945, în Manhattan, New York și a studiat antropologia și psihologia la Universitatea New York, absolvind în anul 1968. Primește titlul de Master of Arts în Antropologie fizică, Antropologie culturală, Lingvistică și Arheologie de la Universitatea din Colorado în 1972 și titlul de Doctor în Antropologie Fizică: Evoluție umană, primatologie, comportament sexual uman și Strategii reproductive de la Universitatea din Colorado în 1975.

De-a lungul întregii sale cariere a fost interesată de formarea și păstrarea relațiilor de toate tipurile, de la relațiile romantice la cele de afaceri, căutând cauzele ascunse ale formării unor echipe și a trăsăturilor de personalitate ale acestora.

A cercetat formarea relațiilor romantice, ajungând la concluzia că umanitatea și-a construit 3 sisteme cerebrale pentru împerechere și reproducere de-a lungul evoluției sale, ca adaptare la mediu și mecanism de supraviețuire a speciei, avansând astfel ipoteza Teoriei celor 3 iubiri. Aceasta dezvoltă ideea că cele 3 tipuri de sisteme implicate în relațiile conjugale sunt dorința sexuală (libido), atracția romantică și atașamentul (relație interpersonală de lungă durată). Mai mult, studiind relațiile de lungă durată a evidențiat prin tehnici de fMRI că răspunsurile zonei tegmentale ventrale și ale zonei caudate sunt corelate cu dragostea romantică, răspunsurile zonei globus pallidus sunt corelate cu scorurile de dragoste bazate pe prietenie, răspunsurile hipotalamusului și ale hipocampului posterior sunt corelate cu dorința sexuală iar răspunsurile zonei caudate, septului/fornixului, cingulului posterior și hipocampului posterior sunt corelate cu obsesia și atașamentul.

De asemenea, mergând în direcția personalităților celor implicați în relații și a criteriilor/factorilor ce îi determină să intre în relații sau să le păstreze perioade îndelungate de timp, Fisher a dezvoltat un chestionar Fisher Temperament Inventory, validat prin scanarea creierului fMRI și analize matematice avansate, ce identifică 4 tipuri de personalitate umană, în funcție de trăsăturile date de un anumit sistem hormonal predominant (curios/energetic, precaut/compliant, analitic/încăpățânat, prosocial/empativ).

Studiile ei despre iubire și relații, prin abordarea atât biologică cât și psiho-socială, a adus mari contribuții la înțelegerea evoluției umane, relațiilor și familiei dar și la aplicabilitatea practică a acestor descoperiri, creând chestionare și aplicații de compatibilitate relațională.

Cuvinte cheie: antropologie, știința iubirii, relații, Fisher Temperament Inventory

Dr. Turcu Suzana, C. Ș. III, IAFR

“Margaret Mead și determinismul cultural”

Margaret Mead, una dintre cele mai influente figuri feminine din antropologia secolului XX, a demonstrat că oamenii nu se nasc într-o cultură, ci sunt modelați de ea. Formată la Columbia de Franz Boas și Ruth Benedict, Mead a dezvoltat ideea de **determinism cultural** – convingerea că valorile, emoțiile și rolurile sociale sunt învățate, nu moștenite biologic.

Prin cercetările sale din Samoa, Noua Guinee și Arhipelagul Bismarck, a arătat că adolescența, feminitatea sau masculinitatea se manifestă diferit în funcție de contextul cultural. În *Coming of Age in Samoa* (1928), a demonstrat că tensiunile adolescenței, considerate „naturale” în societatea americană, nu apar în aceleași forme în alte culturi.

Concepția sa despre determinismul cultural subliniază că fiecare individ este modelat de sistemele simbolice, valorice și relaționale ale culturii în care trăiește. Variațiile culturale definesc ceea ce numim normalitate, moralitate sau identitate de gen. În viziunea lui Mead, omul este un produs al învățării și adaptării simbolice, nu al instinctelor. Această paradigmă a deschis calea studiilor despre gen, copilărie și socializare, influențând ulterior psihologia culturală și sociologia.

Opera lui Margaret Mead a avut și o dimensiune publică puternică: ea a pledat pentru toleranță interculturală, drepturile femeilor și educația ca instrument de schimbare socială. Prin scrisul ei accesibil și implicarea în dezbaterile epocii, Mead a transformat antropologia într-o disciplină umanistă, orientată spre înțelegerea diferențelor și potențialului creativ al culturilor.

Astfel, moștenirea sa depășește cadrele științei și devine un **manifest epistemologic și etic pentru diversitate, educație și empatie interculturală** – principii care continuă să modeleze gândirea antropologică contemporană.

Cuvinte-cheie:

Margaret Mead; determinism cultural; antropologie culturală; gen și cultură; socializare; diversitate culturală.

Dr. Petrescu Monica, C. Ș. III, IAFR, Dr. Stan Cristina, C. Ș. III, IAFR,

“Sydel Silverman: susținerea antropologiei și a colaborării între colegi”

Dr. Sydel Silverman și-a început cariera științifică în Italia, la începutul anilor '60, cu un subiect de cercetare despre alocarea terenurilor agricole în Italia rurală. Acesta s-a concretizat în prima carte, “Three Bells of Civilization: The Life of an Italian Hill Town”.

A pledat pentru antropologie de-a lungul întregii sale cariere sale. În anii 1970, atunci când a fost propus un plan de restructurare care să elimine departamentul de antropologie de la Universitatea City din New York (CUNY), Silverman a susținut că antropologia era o disciplină „esențială”, convingându-o pe Margaret Mead să se alăture luptei sale. Mai mult, ca urmare a activităților sale la CUNY, programul de doctorat în antropologie a devenit unul dintre primele zece din SUA.

În calitate de președinte al Fundației Wenner-Gren pentru Cercetare Antropologică, a sprijinit munca de teren și organizarea unor simpozioane la nivel mondial. A ajutat la unificarea organizațiilor de antropologi din Africa și Europa și a supravegheat acordarea de burse și granturi. A susținut unitatea între domeniile adesea deconectate ale antropologiei: antropologia arheologică, biologică, culturală și lingvistică. Dr. Silverman a strâns mai multe comunicări științifice ale antropologilor, care au devenit subiectul unei cărți (2002). Vasta operă academică include numeroase cărți și articole care au modelat înțelegerea contemporană a culturilor și societăților umane.

Distins antropolog abordează teme precum schimbarea socială, dinamica puterii și interacțiunile interculturale, contribuind astfel la extinderea cunoștințelor în domeniul antropologiei.

Cuvinte cheie: antropologie socială, interculturalitate, cooperare

David Gabriela, medic specialist alergolog, Saint Lukas Clinic, **Dr. Neagu Alexandra**, C. Ș. III, IAFR

"Theresa MacPhail: antropologie si alergie"

Theresa MacPhail a absolvit University of New Hampshire în 1994, cu o specializare dublă în engleză și jurnalism și apoi a obținut două titluri de doctor în antropologie, la Universitatea din California, Berkeley și la Universitatea din California, San Francisco.

Având formare de jurnalist, ca antropolog medical a abordat problema alergiilor ca un cercetator și ca un jurnalist, punând întrebări și încercând să obțină răspunsuri clare, dorind să înțeleagă procesele alergice. Motivația ei fiind personală, ea însăși fiind diagnosticată cu multiple alergii ascunse, asiduitatea și rigurozitatea studiului au fost foarte mari. Din acest proces a rezultat aceasta o carte "Alergic. Corpurile noastre inflamate într-o lume în continuă schimbare" (titlul original: Allergic: our irritated bodies in a changing world. New York: Random House, 2023) care a avut n mare impact asupra oamenilor, dar și a antropologilor biomedicali. Este o carte complexă care aduce deopotrivă informații medicale dar și sociale, despre fața umană a bolii, despre impactul ei asupra vieții de zi cu zi a persoanelor afectate dar și despre mediul ambiant și pericolele progresului industrial. În același stil de antropolog și jurnalist, face cercetări despre îmbătrânire, degradare celulară, implicațiile sociale și medicale ale îmbătrânirii, despre virusul H1N1 sau despre sănătate și boală în înțelegerea globală și culturală a lumii.

Cuvinte cheie: antropologie medicală, alergie, mediu, îmbătrânire

Discuții

Secțiunea II

Moderator: Dr. Lăcrămioara Petre

Keynote speaker: Dr. Stan Cristina

Dr. Stan Cristina, C. Ș. III, IAFR

"Zora Neale Hurston - antropologie și dublă discriminare"

Zora Neale Hurston (1891-1960) a fost prima femeie de culoare care a absolvit Colegiul Barnard cu o diplomă de licență în antropologie. Lucrările lui Hurston au atras atenția atât asupra discriminărilor și vieții afro-americanilor, cât și asupra greutății de a răzbate ca femeie afro-americană în plina perioadă de segregare rasială în zona de sud a S.U.A.

În opera ei a abordat teme precum rolurile de gen în societate; femeia era văzută ca un obiect care poate fi dorit, obținut și controlat prin curtare, manipulare sau forță, apreciată doar în rolul de trofeu care trebuie să arate bine la brațul bărbatului și să fie supusă. În acest context, lupta femeilor de culoare pentru drepturi era privită ca o piedică deoarece interfera cu lupta bărbaților de culoare pentru independență și recunoaștere socială.

Compararea femeii de culoare cu un animal (măgar) incapabil să gândească singur și să ia decizii, având nevoie de ghidajul unui bărbat pentru a supraviețui, fiind bun doar pentru muncă până la epuizare, a rămas un simbol al stereotipurilor de gen din acea perioadă.

Cercetările ei antropologice din sfera etnoreligiei sunt, și în ziua de azi, izvor de informații prețioase despre tradițiile și credințele practicate de sclavii africani. A descris cu mare acuratețe tradițiile spirituale africane care au preluat și elemente specifice indigenilor americani. A prezentat și descris principiile de bază ale Hoodoo și ale spiritismului, ritualuri, magii, incantații și invocări ale sufletelor celor decedați, care au rămas parte din credințele multor afro-americani și în prezent.

Cuvinte cheie: afro-americani, antropologie, discriminare, hoodoo

Dr. Nicoleta Milici, C. Ș. III, IAFR, Dr. Neagu Alexandra, C. Ș. III, IAFR

“Ruth Benedict- o lume sigură pentru diferențele inter-umane”

Ruth Fulton Benedict (5 iunie 1887, New York – 17 septembrie 1948, New York), antropolog și folclorist american, este considerată una dintre pionerele antropologiei culturale moderne. A fost printre primele care au aplicat metodele antropologice în studiul societăților industrializate, contribuind la definirea conceptului de „caracter național”. Lucrarea sa cea mai cunoscută, *The Chrysanthemum and the Sword* (1946), explorează cultura japoneză în timpul celui de-al Doilea Război Mondial și include celebra afirmație: „*Scopul antropologiei este de a face lumea sigură pentru diferențele umane.*”

Benedict a pledat constant pentru egalitate și respect intercultural, argumentând, pe baze științifice, că toți oamenii se nasc egali în potențial. Ea a susținut că diferențele de inteligență, comportament sau statut social sunt determinate mai degrabă de factori educaționali și economici decât de origine etnică. În continuitate cu mentorul ei, Franz Boas, și cu Margaret Mead, Benedict a promovat o antropologie a diversității și a relativismului cultural, subliniind influența mediului asupra formării personalității și valorilor.

Moștenirea sa științifică este onorată prin *Premiul Ruth Benedict*, acordat anual de Asociația Americană de Antropologie pentru lucrări care promovează excelența academică în domeniul studiilor LGBTQ+. În 2005, Ruth Benedict a fost inclusă în *National Women's Hall of Fame*, în semn de recunoaștere a contribuției sale la cunoașterea umană și la afirmarea demnității diversității culturale.

Cuvinte-cheie:

Ruth Benedict; antropologie culturală; diversitate umană; egalitate; caracter național; relativism cultural; gen și cultură.

Petre Iulian, UNOPA, Dr. Petre Lăcrămioara, C. Ș. III, IAFR,

“O antropologie a SIDA: Patricia Whelehan”

Patricia Whelehan este profesor emerit de antropologie la SUNY-Potsdam, SUA și este coordonatorul educației privind SIDA în campus. Terapeut sexual certificat, mentor, diplomat și supervisor clinic la Consiliul American de Sexologie și consilier certificat de testare HIV atât în California, cât și în New York, a fost preocupată în cercetările ei antropologice de comportamentele sexuale în diferite culturi, scriind mai multe articole și chiar o carte despre lucrătorii sexuali și prostituție în 2001 și completând în 2009 perspectiva asupra sexualității cu o

altă carte Perspective interdisciplinare asupra sexualității umane: perspective biologice, psihologice și culturale (împreună cu Anne Bolin).

O perspectivă amplă despre HIV/SIDA descrie în cartea sa Antropologia SIDA: O perspectivă globală (2009), care sintetizează date din antropologie, psihologie, sociologie, biologie și medicină, aducând o abordare relativistă, comparativă și holistică pentru a privi HIV/SIDA ca o pandemie și o problemă de sănătate interculturală.

Cercetările ei ample despre sexualitate și implicațiile ei în viața socială, medicală și culturală a umanității au pus într-o lumină nouă, complexă și interculturală, sexualitatea și comportamentele sexuale conexe.

Cuvinte cheie: interculturalitate, comportamente sexuale, antropologia HIV/SIDA

Dr. Petrescu Monica, C. Ș. III, IAFR, **Dr. Turcu Suzana**, C. Ș. III, IAFR,

“Știința și arta oaselor și a corpurilor: Sue Black”

Remarcabila cercetătoare Dr. Sue Black, Baroness Black of Strome, născută în 1961, susține, în cadrul unui interviu: “cercetarea mea este multidisciplinară, acoperind o mare varietate de subiecte, inclusiv analiza detaliată brută, microscopică și biomoleculară a rămășițelor adulte și juvenile pentru a stabili toate aspectele identității biologice și personale, inclusiv sexul, vârsta la moarte și starea de boală și traumă a individului.”

A fost profesor de anatomie și antropologie criminalistică la University of Dundee (2003-2018), director la Centre for Anatomy and Human Identification (CAHID), University of Dundee (2005), un centru recunoscut la nivel mondial pentru cercetările sale în identificarea umană și reconstrucția facială. Printre alte funcții deținute se regăsesc și: Președinte al Institutului Regal de Antropologie al Marii Britanii și Irlandei; Profesor de anatomie pe viață la Academia Regală Scoțiană; Pro-vicecancelar la Lancaster University (2018-2021); Președinte al St John's College, Oxford (2021).

De-a lungul carierei a obținut numeroase premii și distincții, precum: “*Order of the British Empire*”, pentru serviciile în investigațiile privind crimele de război din Kosovo (2001); în 2016 a fost promovată la Dame Commander a aceluiași Ordin; Medalia Lucy Mair de la Institutul Regal de Antropologie, pentru efort umanitar (2008); Premiul Stephen Fry, Universitatea din Dundee pentru implicarea publică în cercetare (2012); Premiul “Anatomical Society” (2019), pentru realizările remarcabile în anatomie. A devenit Baroness of Strome (2021), fiind introdusă în Camera Lorzilor, ceea ce reflectă influența sa nu doar în cercetare, ci și în politica publică. În 2024 este numită de către Regele Charles III, Lady Companion of the Order of the Thistle.

Cuvinte cheie: antropologie criminalistică, multidisciplinaritate, arta oaselor

Dr. Petre Lăcrămioara, C. Ș. III, IAFR, **Dr. Stan Cristina**, C. Ș. III, IAFR,

“Trimatele - femeile care au schimbat etologia”

Louis Leakey, renumit paleoantropolog, a ales trei cercetătoare femei, Jane Goodall, Dian Fossey și Birutė Galdikas, numindu-le Trimatele, ca o dublă referire la cele trei specii de primat (cimpanzeii, gorilele și urangutanii), dar și a faptului că Leaky considera femeile mult mai potrivite decât bărbații în studiul profund al primatelor, instictul matern fiind una din atribuțiile esențiale ale unui primatolog de valoare. Fiecare din cele trei cercetătoare, Jane Goodall, Dian Fossey și

Birute Mary Galdikas, au devenit primatologi de vârf, studiind profund, intensiv și extensiv, în mediul lor natural, cimpanzeii, gorilele și urangutanii.

Jane Goodall ajunge la 26 de ani în Olduvai Gorge (Tanzania), își continuă studiile ca primatolog și merge în Parcul Național Gombe (Tanzania) unde studiază relațiile de familie și viața socială a cimpanzeilor din salbaticie, devenind cel mai mare expert în viața cimpanzeilor.

Dian Fossey, antropolog, primatolog și activist pentru conservarea mediului și animalelor din Rwanda, studiază viața gorilelor. Lucrarea sa din 1983, *Gorillas in the Mist*, în care a povestit aventurile sale trăite alături de gorilele de munte de la Centrul de Cercetare Karisoke dar și observațiile ei științifice despre comportamentul acestora, relațiile lor sociale, personalitatea și relația lor cu mediul a avut un impact foarte mare asupra cunoașterii antropologice și a primatologiei.

Birute Marija Filomena Galdikas este antropolog, primatolog, activistă pentru conservarea și protejarea mediului, etolog și scriitoare. S-a născut în Germania, la Westbaden la 10 mai 1946 într-o familie de lituanieni refugiați care, câțiva ani mai târziu, s-au mutat în Canada. A studiat la British Columbia dar și la University of California, Los Angeles (UCLA), obținând diploma de studii în psihologie și zoologie și mai târziu, diploma de master în antropologie de la UCLA. În 1971, împreună cu soțul ei de atunci, fotografii Rod Brindamout, merge în Borneo și studiază urangutanii în mediul lor natural. Cercetările ei ample despre viața socială, comportamentul și dieta acestora sunt extrem de importante pentru întreaga lume științifică.

Cuvinte cheie: Trimatele, primatologie, gorile, urangutani, cimpanzei, antropologie, etologie

Dr. Turcu Suzana, C. Ș. III, IAFR, Dr. Nicoleta Milici, C. Ș. III, IAFR

“Glavce, Grințescu, Necrasov - antropologia românească la feminin”

Antropologia românească, născută la intersecția dintre științele naturii și cele sociale, s-a dezvoltat prin contribuțiile unor personalități care au știut să îmbine cercetarea empirică, reflecția teoretică și dimensiunea umanistă a disciplinei. Între acestea, un loc aparte îl ocupă antropoloagele române, care au adus o perspectivă sensibilă și profundă asupra omului, culturii și evoluției sale biologice.

Acest material explorează traiectoriile științifice și influențele culturale a trei figuri esențiale:

Cristiana Glavce, Suzana Grințescu-Pop și Olga Necrasov. Fiecare a operat într-un context academic și social distinct, contribuind la dezvoltarea antropologiei românești prin cercetări ce acoperă domenii variate — de la antropologia urbană și culturală, la antropologia biologică și paleoantropologie.

Cristiana Glavce a promovat o antropologie contemporană orientată spre interacțiunea dintre mediu, corp și identitate culturală, consolidând cercetarea urbană românească. **Suzana Grințescu-Pop** a adus în atenție dimensiunile socio-culturale și de gen, analizând transformările comunităților și rolul instituțiilor în configurarea identității. **Olga Necrasov**, pionieră a antropologiei biologice, a deschis orizonturi de cercetare în morfologie umană și evoluția populațiilor preistorice din spațiul românesc.

Împreună, aceste cercetătoare ilustrează pluralismul epistemologic și etic al antropologiei românești: o disciplină care îmbină știința și cultura, tradiția și modernitatea, raționalitatea și empatia. Prin „antropologia la feminin”, ele au contribuit la umanizarea discursului științific și la afirmarea diversității de gen în cercetare, oferind modele de gândire și rigoare academică pentru generațiile viitoare.

Cuvinte-cheie: antropologie românească; antropologie la feminin; Glavce; Grințescu-Pop; Necrasov; antropologie culturală; antropologie biologică; identitate; gen și știință.

Discuții